UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

M ante O

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Miſito miſitas.pe.coꝛ.frequentatiuum ſępe mitto. Plau.in epiſtolis. Empta eſt ancilla: quod tute litteras ad me miſitabas

Mitto mittis miſi miſſum ſm notaꝫ ſignificationẽ greci πεμπειν.mittere dicunt. Ci.in Cato. Hunc libꝛ ad te de ſenectute miſimus. Interdũ mittere ſignificat excludere. Uirg. męſtumq; timoꝛem mittite. Interdũ omittere.deponere. Ter. in adel. Hera lachꝛymas mitte. Interdũ donare. Uirg. Hos illi quod nec bñ vertat mittimus hędos. Huius cõpoſita ſũt admitto Amitto. Cõmitto. Circũmitto demitto.dimitto immitto. Intermitto intromitto. Omitto.permitto.ꝑmitto.pręmitto.pꝛomitto. Remitto. Minumitto. Sũmitto. ⁊ tranſmitto. Mitti ſanguinis dicitur cum fit phlebotomia. Similiter ſanguinis miſſio fit quando quis iugulatur. Coꝛ. Celſus lib.ij. Mitti ſanguis debet ex bꝛachio. Idem ſanguineꝫ inciſa vena mitti nouum non eſt.

Mites teſte Aug. dñr qui impꝛobitatibus cędunt ⁊ nõ reſiſtunt malo ſꝫ vincũt in bono malũ. Uñ ⁊ ꝑ leni clemẽte ac mãſueto accipiť mitis. Cuius ꝯrium ẽ. Immitis.i.aſper ſęuus crudelis. Uirg. Immitis achilli. Qñq; poniť ꝑ trãqllo: ⁊ imitis pro pꝛocelloſo ⁊ inquieto. Idẽ lib.ix. Mitis vt ĩmoꝛẽ ſtagni placideq; paludis. Apul. Erat.n.turbidũ atq; ĩmite pelagus Qñq; pro maturo. Uirg. Sunt nobis mitia poma caſtaneę moles. Ply.imitia adhuc ⁊ cruda poma.

Miteſco.is.manſueſco. Ply. Ut ferę domi educatę miteſcunt. Aliqñ tranquilloꝛ. Apul. Conflacceſcunt fluctus: mare miteſcit. Aliquando matureſco. Ply. reliquoꝛum pomoꝛum velocitas cito miteſcentium tranſuolat.

Mitigo mitigas.pe.coꝛ.placo q̃ſi mitẽ ago. Lact.lib.iiij. Donec rurſus ꝑmia ppl'i mitigatus liberaret eos ſeruitute. Et mitigare maturare ẽ. Ci.li.iiij.de rep. Cũq; autũno terras ad ꝯcipiẽdas fruges relaxarit a fiſtula maturitate alia mitigauerit alia toꝛruerit: huius cõpoſitũ eſt cõmitigo de quo ſupꝛa.

Mitra dictio barbara: q̃ ſignificať quoddaꝫ capitis oꝛnamenti gñs pꝛimo apud Meonios: deĩde egyptij ſyrij phꝛygij ⁊ lydij eo vſi ſũt. Erat eñi pileus icuruus q̃uis ⁊ ꝑ muliebꝛi coꝛona ad oꝛnatũ capitis adoleſcẽtulaꝝ accipiať ex q̃ pẽdebãt faſciolę q̃ philtra dicebãť qm̃ filoꝝ ĩſtar depẽderẽt Hier.i Eſaia. In die illa auferet dñs oꝛnamẽtũ calciamẽtoꝛum ⁊ lunulas ⁊ toꝛq̃s ⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ diſcriminalia ⁊ pariſcelides ⁊c̃. Nr̃i quoq; põtifices mitris vtunť cũ rei diuinę operã dant. Et apõ g̃cos nõ ſolũ ꝑ oꝛnatu capit' ſꝫ ẽt ꝑ faſcia ĩ loꝛicę modũ ꝯtexta ad latera ꝯ̃fendẽda ſumiť: mitra ẽt apõ pſas ſol õꝛ. Sta.li.j.th. Indignata ſeq̃ toꝛq̃ntẽ coꝛnua mitrã

Mitella diminutiuum.parua mitra. Uirgil. Copa ſiriſca caput graia redimita mitella.

Mithylene.es.pe.pꝛo. ⁊ Mithylenę: artum vꝛbs in leſbo.iuxta Metynnam.a cuius noĩe nũc oĩs ĩſula mithylenę appellať in qua olim duę fuere nobiliſſimę ciuitates. Hęc videlicet ⁊ metynna: hãc eãdẽ ĩſulã pꝛidẽ leſbon dictã ab vꝛbis noĩe: q̃ ĩ ea potentiſſima fuit. Mar. Cũ tibi epheſos: nec ſit rhodos aut mithylene. Dicta mithylene vt Diodo.li.vj.ſcribit a mithylene machari filia: hęc nũc metallinũ õꝛ vꝛbs clara pyttaco ex ſeptẽ ſapiẽtibus vno ⁊ Alceo poeta: ⁊ Antimenide fratre eius. ⁊ Diophane oꝛatoꝛe ⁊ Theophane rerũ ſcriptoꝛe: q̃ magno põpeio admodũ familiaris fuit. De hac ſcribit. Uict. lib.j. ꝙ magnificenter ⁊ eleganter ędificata fuerit: ſꝫ non pꝛudenter poſita in qua hauſter cũ flat hoĩes ęgrotant: cũ coꝛus tuſſiunt: cum ſeptentrio reſtituuntur in ſalubꝛitatem.

Mitterin: inſula vltra bꝛitanniã ſex dieruꝫ nauigatione: vt lib. iiij. Ply. ſcribit in ea candidum plumbum pꝛouenit.

Mitridates.pe.coꝛ.rex põti fuit vi.magna ⁊ coꝛpoꝛis vt ſex iuges ęquos regeret q̃nq̃ginta gentiũ oꝛe loquereť: hic diſſidẽtibus romanis ſociali bello Nicomedẽ bithynnia Ariobarzanẽ cappadocia expulit. Gręciã inſulaſq; oẽs excepta: hodo occupauit ſꝫ poſtea a Silla apõ Dardanũ fuſus: ⁊ a põpeio victus tandẽ a pharnace filio ĩ turre obſeſſus venenũ ſumpſit. Cumq; id tardius biberet: q: aduerſum venena multis antea medicaminibus coꝛpus firmauerat ĩmiſſum ꝑcuſſoꝛẽ gallũ cito eũ auctoꝛitate vultas territũ reuocauit ⁊ in cędem ſuam manũ trepidantis adiuuit: alius etiã mitridates: q̃ regi mitridati bꝛuni epl'as collegit. vnde ait. τας βρουτου επιςολας εθευμασα πολλακις ουμονομ δεινοτιτος τεσυντομιας χαριμαλλα και ος ηγεμονικου φρονηματος εχουσας χαρακτηρα.

Mitridaticum vnguentum Antidotum: qõ ex rebus.liiij.conficitur ⁊ nunc vulgo auctoꝛis noĩe vocant mitridatem.

Miſtarius. vas quo vinũ aqua miſcem᷒. Lucil. Urceus aut gemina longus miſtarius anſa.

Mna gręce mina latine. vide in dictione mina.

Mnemoſyne.pe.coꝛ.memoꝛiam ſignificat. Catul. Mnemoſynon mei ſodalis ideſt monumentum.

M ante O

Moab. arabię ciuitas quę ⁊ Arepolis noĩať. Quo ẽt noĩe vocatus eſt filius Loth: a quo moabitę. Uocať autem moab ex noĩe vꝛbis ⁊ regio poꝛro ipſa ciuitas: quaſi pꝛopꝛiũ vocabulum poſſidet Rabbat moab.i.grandis moab.

Mobilis qui facile mouetur a quo mobilitas. Uirg. Quo non aliud velocius vllum mobilitate viget. Quoꝛum ꝯtraria ſũt immobilis ⁊ immobilitas.

Modus ꝓpꝛie rõnẽ ſig̃t.i.mẽſuram ſiue foꝛmã. Rõ võ iubet ne q̃d nimis ſꝫ oĩa cũ moderatiõe fiãt. vñ qũo ⁊ queẽadmodum dicimus.i.q̃ rõne. Et admodũ ꝑ ſatis q̃ſi ſm rõnẽ ⁊ ꝓpe modũ fere q̃ſi parũ abſit a mõ hoc eſt a rõne. Et mirũ ĩmodũ: maioꝛẽ ĩmodũ q̃ſi vltra rõnẽ. Cõmodũ aptũ ꝯueniẽs q̃ſi cũ mõ ⁊ rõne. Col.lib.ij. Eſt aũt modus inſiccãdo fęno vt neqꝫ per aridũ neqꝫ rurſus viride colligať.i.foꝛma. Idẽ lib.iij. in quo ſcribe deſtinaueris nuces ſerere: terrã minuitã ĩmoduꝫ ſemipedis ponito.i.mẽſura. Et modus õꝛ quãtitas: vt apud eundẽ lib.ij. Atqꝫ rurſus in ſole ſiccata ⁊ mox refrigerata reconditur ſi maioꝛ eſt modus in hoꝛreo ſi minoꝛ in vaſis oleariis ſalſamẽtariiſqꝫ. Interdũ modus diciť finis ſeu euentus Iuue. Imponitqꝫ modũ ſapiens ⁊ reb᷒ agendis. Uirg.li.iiij Si quis erit modus. Interdum dicitur Tonus qui a gręcis φθογγος pthangos dicitur.

Modo. qñ hꝫ.o finalẽ.coꝛ.ſig̃t tp̃s p̃ſens vel mox poteſtatũ: vel nondũ poteſtatũ vel ſtatim futurũ: vt mõ id ago. Teren. mõ ait: mõ negat: mõ dicebã: mõ veni: mõ faciaꝫ. Aliqñ poniť ꝑ longo tp̃e ante. Ter.in eu. Quãdudũ mõ. Ubi do. Nota modo aperte pꝛo tẽpoꝛe p̃to dictũ eſſe.i.quãdudũ. Nam qui vitiauerat virginẽ non mõ ſꝫ longe veſtẽ mutauit cũ eunucho phedrię. Hinc fit. Quo mõ. A mõ. poſt mõ. Poniť item pꝛo dũtaxat tm̃modo. Liui. Euentus belli minus miſerabilẽ dimicatio finem fecit: ꝙ nec acie certatum eſt ⁊ tectis mõ diruptis alterius vꝛbis duo ppl'i in vnum conſuſi ſunt.i.ſolũ. Itẽ ſignificat qõ lingua vernacula dicimus purch. Ter.ĩ phoꝛ. Si des mõ vt tacere poſſis. Uirg.lib.iiij. Si mõ qõ memoras factũ foꝛtuna ſequať. Hic ⁊ ſolũmõ: tm̃modo: ⁊ Amodo quod ſignificat poſt hac. Apul. vt nemo me amodo tã mane egredientem ſolum videbit. Qõ ſi pꝛoducta vltima ſyllaba pꝛoferatur datiuus vel ablatiuus caſus eſt a modus.

Modicum. paruum ac puſillum. Apul. modico laboꝛe fatigatur Sic ĩmodicũ pꝛo maximo poniť. Colu. C. Licinius dãnatus eſt quẽ in magiſtratu rogatiõe tribunitia ꝓmulgauerat ĩmodica poſſidẽdi libidine trãſcẽdiſſet. Et modici pauci. Plau. In angipoꝛtu turba eſt domũ modici introierũt. Sic in modicos dicimus plures. Mar. Atriaqꝫ ĩmodicis arctat ĩmaginibus. Pꝛopꝛie tñ modicũ õꝛ non qõ cui aliq̃d ſit ĩminutum ſed qõ non excedat modũ ⁊ modeſtũ eſt ⁊ temperatũ. Plau. Cui animus modicus ꝯtinens expers ambitionis. Hinc modicũ aduerbium ſignificat parum. Idem ędepol id modicũ curat modice võ temperate. Idem modice ſapiť. Immodice nimis vel intemperate. Col.lib.ij. magiſqꝫ cõducere agricolę frequenter id potiuſq; ĩmodice facere.

Modulus diminutiuum. a modus: ⁊ ponitur pꝛo ipſa compoſitione ⁊ cantu qui etiam modulamen dicitur.

Modeſtus a modico.i.tẽperato. Uñ modeſte cũ mõ ⁊ tẽperate Terẽ.in phoꝛ. Animus qui modeſte iſthęc ferat. Uar. Non

eos optime vixiſſe qui diutiſſime vixerũt ſʒ q̃ modeſtiſſime.
Moderor aris. rego modũ pono. Et tã actõ q̃ȝ dtõ iungit̃ Sal.
Fortuna cui⁹ libido gẽtib⁹ moderat̃. Plau. i cur. Ligue mo
derãdũ ẽ mihi hui⁹ cõpoſitũ eſt ꝑmoderor: añ moderor. Dr̃
ꝛ modero. as. ĩ eadẽ ſigatiõe. Sal. Ubi h̃ exẽplo ꝑ ſenat⁹ de-
cretũ ꝯſul gladiũ adduxerit q̃s illi finẽ ſtatuet: aut q̃s mode-
rabit. Moderator rector gubernator. Ci. li. j. tuſ. Si hec na-
ta ſũt vt platoni vr̃: vl̾ ſi ſꝑ fuerũt vt Ariſtoteli placet mode-
rator tãti opis ꝛ muneris ſicut mẽte hois q̃ȝuis eã non vide
as vt deũ nõ vides: tñ ꝛ deũ cognoſcis ex operibus eius.
Modeſtia ꝛ moderatio hũc habent ordinẽ ꝙ modeſtia funda-
mentũ ſoliditas ꝛ baſis ipſa virtutis eſt ex qua gignit̃ mode
ratio que temperat aurigatq̄ȝ modos in factis ꝛ dictis ꝛ cete
ris talibus q̃ agẽdi offõ vtunt̃. Ci. li. ad herẽ. Sic modeſtiaȝ
diffinit ꝙ ſit in aĩo ꝯtinens moderatio cupiditatũ.
Modificor mẽſurã ꝛ modũ capio. Gel. li. j. cõprehẽſa ãt mẽſura
herculani pedis ſm nãlẽ mẽbrorꝫ oĩ iter ſe cõpetentiã modi
ficat⁹ ẽ: atq̄ȝ ita h̃ collegit qδ erat ꝯſequẽs tãto fuiſſe hercu-
lẽ corpe excelſiorẽ q̃ȝ ceteros alios q̃ȝto olympicũ ſtudiũ ce
teris par numero ſcis anteiret. Hic modificatio ꝑ tẽperãtia.
Modulor. pe. cor. mẽſuro ſiue cũ menſura ꝛ numerorꝫ rõne cõ-
pono. Gel. Scite ſubtiliterq̄ȝ rõcinatũ pythagorã phm dicit
in reperiẽda modulãdaq̄ȝ ſtatus lõgitudiniſq̄ȝ eius ꝑſtantia.
Uirg. Carmina deſcripſi ꝛ modulãs alterna notaui.
Modi⁹ mẽſure gñs duo ꝛ vigiti ſeſtertia ꝯtinẽs hic ſemodius
bimodius trimodius: ꝛ hmõi. Col. li. ij. Eadẽ q̃ttuor modijs
nõnunq̃ȝ tribus ẽt duobus ac ſemodio iugerum occupat.
Modiolus cũ accentu in añpe. dimi. Et eſt q̃rta pars modij quo
ẽt noĩe dictũ eſt paruũ vas q̃dratũ ad hauriẽdũ ex puteo aut
lacu aut flumine aquã: horũ ãt modiolorꝫ vt eſt apud Fron
tinũ de aqueductib⁹ alius erogatorius alius acceptorius vt
multis in locis intueri licȝ. Uictru. Ita cũ rota a calcantibus
verſabit̃ modioli pleni ad ſũmũ elati ꝛ rurſus ad imũ reuer
tentes infundent in caſtellum ipſi per ſe quod extulerunt.
Mechus adulter greci enĩ μοιχην mechã hoc eſt adulterã di
cunt. Plau. in am. illa illum cenſet virum ſuũ eſſe que cũ me
cho eſt. Ponit̃ tñ pro quocunq̄ȝ inhoneſte per libidinẽ pec-
cante: a quo formatũ eſt verbũ mechor. aris.
Menia. a muniẽdo dcã ſũt veteres. n. oe. ꝛ. u. ĩdifferẽt̃ ponebãt.
Et ꝑprie dñr que vrbẽ cingunt. Uirg. Et menia pandimus
vrbis. Nec vrbis tñ ſunt etiã munitionũ caſtrorũ ꝛ aliorũ
edificiorũ. Plau. Prohibẽtq̄ȝ menia alia vnde ego fungar
mea hinc ſit ſub menium quod eſt ſub menibus.
Mereo. es. meſtus. Uide in Mereo.
Meſia prouincia ſcribere cũ oe. diph. in ea ſunt dardani.
Meſi ꝛ triballi põtoq̄ȝ ꝯtermĩ ſcythe. De hac ſupra dictõ meſia
Moga primũ dicebatur: que poſtea Cappadocia: nunc autem
Ceſarea a ceſare: vt refert ioſephus.
Moguntia: oppidum Ciſalpine gallie.
Mola. e. dicta eſt q̃ veluti mole q̃dã frumentũ legumina alieq̄ȝ
res terunt̃: ꝙ earꝫ motu eo diecta molunt̃. Uñ mole frumen
tarie: mole fabarie: mole olearie dñr. Precipuus ei⁹ vſus eſt
in moletrina. Molas antiq̃ ab aſinis aſinarias: alias a manu
manuarias. a trudẽdo Truſatiles appellabãt. Et latine q̃deȝ
mola grece μυλος vñ Amylũ ſine mola factũ ex tritico. In
molẽdinis ſuperiorẽ metã: ĩferiorẽ catilũ vocãt. Et mola mã
dibl̾a dr̃: ſiue maxilla Hier. ĩ ps. Molas leonũ ꝯfringet dñs
Itẽ mola caro ĩformis ꝛ inaĩa in vtero mulieris ferri ictu et
aciem reſpuẽs appellare q̃ ſiſtit mẽſtrua vt partus. Fit eniȝ
qñq̄ȝ ĩ mulierib⁹ tumor ꝑter nãm ꝛ ſemẽ cũ ſanguine mixtuȝ
ĩdureſcit in carnẽ q̃ȝuis aliqñ ex ſolo ſpũ fit mola q̃ mouet̃
nã tentãte eã expellere. De hoc Ariſt. li. iiij. de gñatiõe aĩaliũ
cum ex humore crudo ꝯceptus ſtetit: tũc mola gignit̃. idq̄ȝ in
mulieribus merito aut ſolis aut maxie ꝑterea Mola a moli
to farre dr̃ far toſtũ ꝛ ſale ſparſum: ꝙ eo molito hoſtie aſper
gunt̃ apud antiquos poſt glãdes ꝛ arbuta vſus farris in ho
nore fuit ſeruatũ in tantũ vt ſacrificium non fieret ſine ſale ꝛ
farre. Uirg. Sparge molã: hinc ĩmolo as.
Molaris ſubſtãtiuũ gñis maſ. dens maxillaris ẽ a mola ꝑ ma-
xilla deductũ nomẽ ꝙ cibũ a ceteris dẽtibus ꝯfractũ ipſi mo
lũt. Et molaris lapis q̃ ẽ mole fragmẽ. Oui. li. iiij. me. aut co-
mes inq̃t ero dixit: dextraq̄ȝ molarẽ ſuſtulit. Sta. li. v. th. Ua
ſteq̄ȝ ſudes fractiq̄ȝ molares. Molaris ṽo adiectiuum: vt la
pis molaris ex quo mola fit: hũc q̃dã pyriten vocãt ꝙ ei ĩſit
plurim⁹ ignis quẽ pyr. greci dicũt: vel a frumento qδ pyron
noĩant: eſt ꝛ aliud pyritariũ gñs απὸ του πυρος: hoc eſt
ab igne nr̃i viuum: vel ignarium lapidem appellãt quoniaȝ
clauo vel altero lapide percuſſum ſcintillaȝ edit que ſulphu-
re excepte aut folijs mira celeritate ignem trahunt.
Molarius. a. um. qδ ad molã pertinet: vt aſinus molarius quo
vtimur ad molam. Cato molarium aſinum vnum.
Molo. is. molui multũ ꝛ molitum ſig̃t mola tero. Ceſar li. xix.
Triũ menſiũ molita cibaria ſibi vnũquẽq̄ȝ domo efferre iu
bẽt: molere ẽt ſubagitare: vt ĩ li. Judicũ. Sampſonẽ clauſũ
in carcere molere fecerũt. i. vt tradũt hebrei cũ robuſtis mu
lieribus eũ coire fecerũt: vt ex illo robuſtã ꝓlem ſuſciperent.
Amb. li. hexa. Diſcite o viri q̃ alienã ꝑmolere q̃rit vxorẽ cui⁹
ſerpẽtis ſibi aſciſcere cupiat ꝯtuberniũ: cui ẽt cõparãdus ipe
ſerpẽti ſit Hora. in ſer. ꝑmolere vxores molẽ laudarier inq̃t.
Trãſlatio ſumpta a mola. Nã cũ frumentũ demolit̃: mola q̃
ſup catyllũ eſt circũuoluit̃: ſic ĩ patranda re venerea vir mu-
lieri incũbit. Huius cõpoſita ſũt cõmolo. ſil̾ molo. Lactã. de
opi. Contritos ꝛ cõmolitos dẽtibus cibos colligit: ꝛ conglo
batos in ſua deprimit ꝛ trãſmittit ad ventrẽ. Emolo ꝑfecte
molo. Amb. Cogitationes inquirere ꝛ quaſi emolere mune
ris habẽt: permolo de quo paulo añ. Et hec pe. cor. habent.
Molitor. pe. cor. qui molit: vulgo molẽdinarius dicit̃ molitura
apud Ply. lib. xv. ſumitur pro ipſo molendi actu.
Molẽdinarius molẽdini opifex molẽdinarius a. um. qδ ad mo
lendinũ ꝑtinet: vt mola molẽdinaria. Pau. iureconſultus ne
gat aſinam molendinariã ea appellatione contineri.
Moletrina. pe. pro. a molendo piſtrinum olim dicebatur quo
tempore tundebantur frumenta non molebantur.
Molucrũ pe. cor. lignũ q̃dratũ quo veteres ĩmolabãt. Et molu
crum quo mole verrunt̃ qδ greci μολακων dicunt. Itẽ tu
mor vẽtris q̃ ẽt virginib⁹ accidere ſolet molucrum vocatur
Afra virgini tã creſcit vteruſq̄ȝ grauide mulieri molucruȝ.
Moles. res magna ꝛ magni põderis. Uir. Totãq̄ȝ ĩfuſa ꝑ artus
mens agitat molẽ. i. magnitudinẽ mũdi. Col. li. iiij. India ꝑ-
hibet̃ molib⁹ ferarꝫ mirabilis. Qm̃ ṽo q̃ magna ſũt: difficilia
eẽ ꝯſueuerũt: capit̃ qñq̄ȝ moles ꝑ difficultate. Uirg. Tante
molis erat romanã ꝯdere gentẽ. Et in mari moles dr̃ quo-
tiens excludit̃ aqua accipit̃ ꝛ ꝑ motu. Idẽ ĩde gyan ipſamq̄ȝ
ingẽti mol chymerã ꝯſequitur. Et a mouendo dr̃ moles.
Moleſt⁹ dr̃ q̃ alicui grauis ẽ: nec finit eũ q̃eſcẽ. A quo moleſtia
ſollicitudo ꝛ grauitas. Ter. ĩ an. Mltũ moleſtus ei certe fue
ro atq̄ȝ aĩo morẽ geſſero. A moleſtia fit cõpoſitũ. Premole-
ſtia. Ci. li. iiij. tuſ. Alij metũ ꝑmoleſtiã appellabãt. i. anticipa-
tionẽ moleſtie q̃ſi metus ſit preuius duxq̄ȝ moleſtie future.
Moleſto. as. moleſtia officio: ꝛ quaſi molẽ affero. Modeſti. ab
Aurelio ſempronio: fratre meo neminẽ moleſtari volo.
Molior. iris. a mouendo vel moribus ſig̃t moueo. Liui. lib. ix.
Num montes moliri ſua ſede paramus. Et moliri eſt vel in
genio vel corpore ad aliq̃d agẽda moueri. Et pro varietate
appoſiti exponi ſolet. Nam moliri claſſem eſt parare Uirg.
Claſſemq̄ȝ ſub ipa antãdro ꝛ phrygie molimur montib⁹ idẽ
moliri iter ẽ ꝑagere: idẽ datũq̄ȝ molitis iter. moliri habenas
ẽ gubernare. idẽ ꝛ manib⁹ molit̃ habenas: moliri ĩſidias eſt
meditari aut tẽdere vt li. j. ge. Inſidias auib⁹ moliri ĩcendere
vepres. Apud dũ mihi moliunt̃ ĩſidias: moliri arcẽ ẽ extrue
re: vt moliriq̄ȝ arcẽ. Cuius ꝯ̄riũ eſt demoliri: moliri morã: ẽ
morã facere: vt moliri vemorã aut veniẽdi poſcere cauſas:
moliri iacula ẽ iaculari. Idẽ ipſe pr̃ media nimborꝫ in nocte
coruſca fulmĩa molit̃ dextra: moliri bellũ ẽ belligerare. Col.
ĩ ꝑfa. Qui bella moliri armorꝫ ꝛ militie gnaros adhibeat. mo
liri ẽt ſimpl̾r poſitũ ſig̃t ĩuenire. Plau. aliq̃d moliar quo me
hoc diſcrimine liberem. Qδ ẽt machinari dr̃ aliqñ conari.
Aug. li. j. ci. dei. Uirg. optimus caueã theatri ſenatũ ꝯſtruere

molietē ab hac diſpōne ꝛ cupiditate cōpeſcuit. Aliqñ opari vł facere. Ci. li. j. tuſ. Quaꝝ altera q̄ꝫ nos icolim⁹ ſub expoſita ad ſtellas ſeptē vñ horrifer aq̄lonis ſtridor gelidas molitur niues. Col. li. ij. ꝛ iō miorib⁹ aratris moliūť. i. operāť. Aliqñ paſſiue moliri ꝑ retardari. Lu. li. vij. Mutilamur molimur ſubdicimur. Hui⁹ cōpoſita ſunt A molior recedo. Admolior ſupramolior: ſiue ſuprapono. Plau. ī Aſi. Ubi ſacro manus ſis admolitus Demolior deſtruo. Remolior remoueo ꝛ a conatu reuoco Sueto. de Aug. Quidā ꝯfeſſus eo ſe ī habitū ac remolitū quo minus vt deſtinaret in precipitiuꝫ ꝓpolleret.

Molimen pe. ꝓ. qđ ꝛ molimētū đr: id ē qđ molimur ꝛ conatus Hiero. cōtra ioui. Utile ratus ſuꝫ cūcta molimina eius quaſi inſtructā aciē ꝯtra me ꝓponere Siſen. Magno tā molimē to ac ꝑpetuo ſono ꝓcedunt. Hinc emolumētū pro vtilitate.

Mollis: tener nō durus a mouēdo q̄ſi mobilis. ꝙ quācūq̄ꝫ partē facile trahi ac moueri poſſit. Quīti. de ſignis loquēs illius opa dura: molliora huius. Uir. Quid nemora ethiopū molli canētia lana. Jnde fit ꝙ cū hoīe vinctū mō vituperationem mō laudē denotet: vt molle īgeniū qđ facile diſcit. at mollis hō. i. effeminat⁹ nō ſeuerus nō fortis: nō cōſtātis aī: ꝑ trāſlatione vō qm̄ ea q̄ tenera ſūt ꝑ volūtate nr̄a facile tractamus ꝛ quocunq̄ꝫ iubet ducimus mollis qñq̄ꝫ ꝑ domito ſumitur. Uir. Belgica vel molli melius feret eſſeda collo. Qñq̄ꝫ ꝑ facili. Jdē iuuat ire iugis qua nulla priorū caſtaliū molli diuertiť orbita cliuo. Qñq̄ꝫ ꝑ maturo: vt ſūt nobis mitia poma caſtaneę molles. Uñ mollia vina dñr. i. defęcata ꝛ aſperitate carētia. Qñq̄ꝫ ꝑ flexibili. Jdē ē mollis flamma medullas. Qñq̄ꝫ ꝑ oportuno ac tēpeſtiuo. Jdē ſola viri molle aditus ꝛ tēpora noras. Qñq̄ꝫ ꝑ remiſſo ꝛ cōtēnēdo Jdē tua mecęnas haud mollia iuſſa. Qñq̄ꝫ ꝑ ſuaui ac iucūdo. idē molleſq̄ꝫ ſub arbore ſomni. Qñq̄ꝫ ꝑ placido. vñ ꝛ mollio mollitudo mollicies. Cōpoſitū ē premollis qđ eſt valde mollis. Ter. ī adel. Paulatim plebem premollem facio meaꝫ. i. mihi fauentem.

Mollitudo placiditas. Ci. lenitudo orōnis. mollitudo corporis

Mollicies q̄ ꝛ mollicia idē qđ mollitudo q̄uis ꝛ in malum pro effeminatione quādoq̄ꝫ capiatur. Salu. Sed inertia ꝛ mollitia animi alius alium expectantes cunctamini.

Molliter. placide: ęquo animo. Ci. quod ferendum eſt molliter ſapienti. Aliquando ſignificat delicate. Terē. in adel. ędepol ſyriſſe te curaſti molliter.

Molliculus diminutiuum. Amb. lib. j. offi. Sed vt molliculum ꝛ infractum aut vocis ſonum: aut geſtum corporis non probo: ita neq̄ꝫ agreſtem aut ruſticam naturā imitemur. Plau. pro tenello ꝛ delicato poſuit cū inquit mollicula es.

Mollio is. molliui vł mollij mollitū: placo molle reddo. Hel. Sꝫ poſtea cū brūduſiū aduentarem⁹ mollitiq̄ꝫ eēnt vēti maris: percitatus eū ego ſū q̄ nā illa rō eēt paucioris ſui. Sal. Loca amęna voluptuoſa facile ī ocio feroces militū aīos mollierāt. i. effęminauerāt. hui⁹ ꝯpoſitū ē emollio qđ ē valde mollio. Ply. quęcūq̄ꝫ emolliri opus. ſit anſerino adipe curantur.

Mollifico as. ꝛ mollefacio is. eiuſdem ſignificationes ſunt.

Molleſco is. mollis aut placat⁹ fio. Clau. li. j. Ditiſq̄ꝫ ſeueri ferrea laſciuis molleſcant corda ſagittis. hinc ꝯponiť. Remolleſco. Oui. li. j. Me. Precib⁹ ſi numīa iuſtis victa remoleſcūt ſi flectiť ira deoꝝ. Cęſar. Uinū ad ſe oīno īperatori nō ſinūt ꝙ ea re ad laborē ferēdū remolleſcere atq̄ꝫ effęminari arbitrāť

Molleſtra. pellis ouina.

Mollicina. pe. pro. veſtis a mollicie.

Molluſca nux. a mollicie dcā ē. ꝙ cęteris oīb⁹ nucibus mollior ſit Ply. molluſcę putamen rumpentes. Fertur molluſcā nucem e perſide fuiſſe tranſlatam. Fallitur macrobius eſtimās pomum eſſe quod vulgo perſicum nominatur.

Moloſſa regio pars epiri a moloſſo pyrrhi ꝛ Andromaches filio noiata. hic moloſſus a. um. ſcribit Theopōp⁹ fuiſſe. xiiij. epirotaꝝ gētes e q̄b⁹ celeberrime fuerūt chaones ꝛ moloſſi. Oui. li. j. me. Nec ꝯtētus eo ē miſſi de gēte moloſſa. Jn ea naſcebāť boni canes. Uir. nec tibi cura canū fuerit poſtrema ſꝫ vna velocis ſpartę catulos: acrēq̄ꝫ moloſſuꝫ paſce ſera pigui

Moloſſus peſ. dict⁹ ē ab ei⁹ p̄riē ſaltatōe vł ꝙ eo metri gñe odaſ ī tēplo iouis laudē canere ꝯſueuerūt ī memoriā moloſſi filij pyrrhi ꝛ andromaches a quo poſtea feſta moloſſia ſūt dicta

Molochinus color qui in purpuram inclinat ꝙ malue flori ſimilis ſit quaſi malachinus greci enī μαλαχην maluaꝫ dicunt. Hinc malochinarius. molochini coloris infector vt eſt apud plautum Cecil. Carcaſina molochina.

Momētū ꝓpe ſigt exiguā q̄ꝫdā mutatōeꝫ ꝛ pene īdiuiſibilē qđ greci atomō vocāt. Uar. momento tpis vterq̄ꝫ diſceſſit. hoc apud veteres ēt momē dicebať. Luc. momīe ſi a ꝑuo poſſūt impulſa moueri. Hinc quodcūq̄ꝫ minimū poteſt momentuꝫ appellari. Ply. proſunt ꝛ cōbuſte vt cinis earum bibatur in vino addito reſinę momento.

Momētaneus a. um. qđ eſt caducū ꝛ qđ facile mutať ac deficit

Momētarius a. um. qđ in momēto fit. Amb. Syros vō heliſeus quos obſidentes in ciuitatē īduxerat momētaria cęcitate percuſſos cum quo īgrederentur videre non poterat.

Monna. inſula Anglię ſeu britānię q̄ teſte cornelio tacito in collis eſt valida ꝛ receptaculū ꝑfugarū. Eſt ꝛ eiuſdē noīs īſula in rheno fluuio friſię ꝓxīa dion hiſtoricus ετυχον γο αναρχαιον τες δι ατοπαυ λινον τον ηγημονα σφων εις μης ον τι ναμωνναμγχου του βρεταννιας κειμενημ επι ςρατευσαι δια του το πολεις δεδυο ρωμαικας εξε πορθησε και διηρπασε.

Monos: latīę ſol⁹ mōas. adis vnitas. Amb. ad iuſtū. vñ nec numerū mōada ſꝫ elemētū nūeri q̄bus ea cura eſt appellauerūt

Monachus: latine. ſoletarius. Monaſterium ſolitudo.

Monarcha vel monarches: vnicus omniū princeps monarchia cum accentu in pe. vnius principatus.

Monoceros. otiſ. ꝛ Monoceron: ontis ce. ſylla. cor. aīal vnicuꝫ cornu gerens: qui ꝛ vnicornis appelleť equinum corpus: caput ceruinum mugitu horrido.

Monoculus qui vnum tantum habet oculum. Monoculo in īdia naſci tradunt ſingulis cruribus qui a calore defendunt plantarum magnitudine.

Monopodium diciť menſa vnico tantum pede ſubnixa.

Monogamus pe. cor. vnius vxoris. Uir. vnde ꝛ monogamia Hiero. Quā ſancta ſit monogamia. hinc oſtenditur ꝙ digamus in clerum elegi non poteſt.

Monogrāmi dcī ſūt hoīes macri ꝑtenues ac decolores. Tractū a pictura quę priuſq̄ꝫ coloribus corporetur fingitur lineis. proprie enim monogrāmos dicitur pictura linearis.

Monodos pe. cor. pruſię filius q̄ dentiū loco os vnū cōtinuum habuit οδους eniꝫ dens. vnde monodos q̄ſi vnicus dens queādmodū pyrrhū epirotarū regem habuiſſe. Ply. refert.

Monodia cum accentu in pe. lugubris cantus q̄ fit a prefica in defunctorū funeribus: q̄ſi vnius cantus. Nā cęteris flentib⁹ ſola prefica canit. hmōi cantus etiam nęnia dicitur.

Monomachia. ſingulariter certamē. μονος ſolus μαχια pugna monomachus: gladiator q̄ ſolus cum ſolo pugnat.

Monopoliū đr cū penes vnū aliquem vēdēdi ꝑtas ē αποτα μονος ꝛ πωλεομαι vēdo. hͦ fit cū vn⁹ ſol⁹ aliqđ gñs mercature vniuerſū emit vt ſolus vēdat ꝑtiū ſuo mō ſtatuēs qđ gñs hodie ī multis reb⁹ ſeruať vt ī corallis aphricę apđ hipponē alumīe ī ſicilia ꝛ etruria. vuis paſſis ī achaia bitumīe ī iudęa qđ q̄ gręcę aſphaltō vocāt oē monopoliō vulgo aſphaltū đr. plau. hēs murrinā ꝛ calamū potes monopoliū īſtitueř Legimus apđ Juſtinianū monopolia ñ eē ītromittēda qm̄ nō ad cōmodū reipub. ſed ad labem detrimentaq̄ꝫ pertinēt.

Monophagia: victus ex vna re.

Monophthalmus luſc⁹ q̄ vnū hꝫ oculū grecę μονοφθαλμος

Monoptoton pe. cor. vnius caſus. habet enī vnam vocem per oēs caſus Aptoſis ſine caſu. habet enim ſolum rectum.

Monoſtylō pe. cor. vni⁹ colūnę στιλομ. n. colūnā greci dicunt

Monologion ſermo vnius rei.

Monoſceli. hoīes indici ſingulis cruribus σκελος. eniꝫ crus đr. Qui ꝛ ſciapodes vocanť ꝙ in maiori ęſtu humi iacentes σκια ποδος. hoc eſt vmbra pedis ſe protegant.

Monoſtropos. ſolitarius. vnius moris ſolus.

Monoxilon: nauigium ex ligno integro. grece. μονοξιλον.

Monychus pe.cor.vnus fuit cẽtaurorũ.de quo Juue. quãtas iaculet monycꝰ ornos.Cõponit̃ ex monos.⁊ ονυξ.hoc eſt ſolus vnguis.ꝙ pedẽ ĩſtar eq̃ habuerit.Eſt enĩ epithetõ equorũ q̃ ſolidas vngulas hñt. munychꝰ vͦo athenarũ portus eſt.

Monacris arcadię mõs: q̃ſi ſolus vertex: ſiue ſola ſummitas.

Monęcus cũ ę diph.portus ⁊ ſtatio q̃dam Ligurię ab Albĩga oppido diſtãs ſtad. q̃dringẽtis ⁊ octagĩta Amonoeci portu vſqꝫ ĩ thuſciã vniuerſum littus cõcinuũ oĩno ſine portu eſt exceptis q̃buſdã paruis ſtationibus ad iactandas anchoras nec ẽ mltaꝝ aut magnaꝝ capax nauiũ cõponit̃ ex μόνος et οἶκος domus q̃ſi ſola domus.Et d̃r portus herculis:qꝛ teſte ſeruio. pulſis alijs illic hercules ſolus habitauit vel ꝙ in eius templo alius deorum non colitur.

Moneo.es.monui itũ ſignificat ſcientem ſeu memorẽ facio.Plau.in pſeu.Ad hoc volo monere te monẽdus ne me moneat.inde monitor q̃ monet q̃d ſit agẽdum vt dꝫ bona ⁊ vera amicitia: vñ xenophõ de miſeria tyrãnoꝝ ουμὲν Δ.Η ΛΕ ΛΗΘΕΝΟΥ Δέτασωο λεῖς ὀτιηφι λιαμεγι ςον αςάθον ον ΤΗ Δίςον ανθρωποις θεςι μ.Monitio q̃ fit ante cõmiſſum obiurgatio poſt turpe fcm̃.Ci.li.iij.of.hñda rõ ⁊ diligẽtia eſt primũ vt monitio acerbitate:deiñ vt obiurgatio cõtumelia careat.iterdũ monere ⁊ inuitare ẽ:ſicut inuitãt amici ad cęnaꝫ. Ter.Sꝫ vt dici tẽpus eſt monere opꝫ me nũc vicinũ phaniã ad cęnã vt veniat.iterdũ attẽdere ſeu ĩſpicere.Aug. Admone diligẽter iudeę crudelis ſepulchrũ. adijce cuſtodias militũ:mãda vigilias vt ꝓbes mortuũ queꝫ noluiſti cognoſcere viuũ.Cõſtruit̃ mõ cũ duobꝰ accuſatiuis.vt moneo te hͦ mõ cũ abltõ Ter. ĩ an.hẽo ꝓ illa re illũ quo moneã ꝓbe mõ cũ gtõ.Ual.max.Ab eo q̃ ꝓxime ſolutę a ſe legis ſue admonitꝰ ꝯpoſita ſũt admoneo Cõmoneo p̃moneo: ⁊ ſubmoneo qͦ ẽ latẽter moneo Ter.ĩ eu.Tuꝫ adeã ſubmonuit me permeno.

Monitorius a.um.qͦ monet: vt liber monitorius.

Monitus us.pe.cor.⁊ monitio idem ſignificant.

Moneta dicta eſt.ꝙ nos ſigni impreſſione vel auctoris vel pretij moneat.Quo ẽt noĩe dicta ẽ iuno.Ci.li.j.diui.Poſt cladẽ illã maximam a ſenoĩbus gallis factam audita vox ex arce iunonis fuit.Ex quo iuno illa appellata moneta eſt.

Monetarius:qui monetam cudit.

Monetalis ⁊ hoc monetale qͦ ad monetã ꝑtinet.Amb.li.de paradiſo.hoc bonũ aurũ decorũ ⁊ monetale qͦ nõ corruptibile ſꝫ qͦ ęternũ ẽ Apul.de aſi.plotina p̃cioſiſſimis moniliũ et auro mõetali zonis refectis ĩcincta. Et monetales triũuiri dicti ſũt ſic̃ ſcribit Põpo.iuriſcõſultꝰ ęris argẽti.auri flatores

Monedula.auis ex graculoruꝫ gñe quaſi mõetula ꝙ monetas ſurripiat.Huic enĩ aui furacitas argenti atqꝫ auri p̃cipue eſt

Monile pe.pro.ornamẽtũ gutturis qͦ ſolet collo virginũ pendere ⁊ gręce ορμισκος nuncupat̃ inquit Hiero.dictum ꝙ virtutis admoneat. Nã primo ab aliquid egregiũ fcm̃ dari ſolebat.Oui.in faſ.Dat digitis gẽmas dat longa monilia collo:ſꝫ nõ ſolũ hoĩum verum ẽt equorũ pendens a collo monile vocat̃.Uir.de equis latini.Aurea pectoribꝰ demiſſa monilia pendent.Hel.equitatũ frenis ephippijs monilibus phaleriſqꝫ prefulgentem.Monile ẽt Segmentũ dicitur.ꝙ quibuſdam bracteolis quaſi preſegminibus conſtet.

Monumẽtũ d̃r quicq̃d nos monet: ſiue monere põt quid ſit illud in qͦ intendimus vt tituli ſepulchra:ſtatue.fama porticus:carmina hiſtoria:documẽtum:doctrina libri cęteraqꝫ q̃ nos alicuius rei p̃teritę moneãt.Uñ Ci.ad Cęſarẽ. Sꝫ ego quę monumẽti rõ ſit noĩe ipſo admoneor ad memoriaꝫ magna ſpectare dꝫ poſteritatis q̃ꝫ ad p̃ſentis temporis gratiaꝫ. Florẽtinus iurecõſul.ſic ſcribit.monumẽta generalr̃ eſt res memorie cã in poſterũ prodita.in qua ſi corpus vel reliquię inferant̃.fiet ſepulchrũ:ſi vͦo nihil eorum inferat̃ erit monumẽtũ memorię cã factum:qͦ gręci cenotaphium appellant. Uar.monumẽta a monendo quę ſunt in ſepulchris.Et iõ ſecundum vitam quo prętereuntes admoneant ⁊ ſe fuiſſe ⁊ illos eſſe mortales.Ab eo cętera quoqꝫ ſcripta ac facta memorię cauſa monumẽta dicta. Uirgi. Quem candida dido eſſe ſui dederat monumentum ⁊ pignus amoris.

Mons terrę tumor altiſſimus ab eminendo quaſi eminens dictus ꝑꝑ quod oẽ quod eminet mons dici põt.Uirg. Preruptus aquę mons.Sumitur qñqꝫ pro ſaxo. Idem. Prenſantemqꝫ vncis manibus capita aſpera montis ferro inuaſiſſet Sic aliqñ ſaxũ pro mõte vt apud eundẽ ſaxi de vertice paſtor.Hinc ſeptimontium locus:qui hꝫ ſeptem montes.

Monticulus diminutiuũ:paruus mons.Dr̃ ⁊ monticellus.

Montanus a.um.qͦ eſt ex monte:vt montani imbres

Montoſus.a.um.vbi ſũt multi mõtes:vt mõtoſa regio nõ mõtuoſa.Ply. Naſcitur in montuoſis ⁊ aſperis aliqñ ⁊ herboſis.Uir.lib.vij.Et te mõtoſę miſererę in pręlia nurſę.

Monſferratus. regio italię cuius fines ſunt. hinc padus. inde Apenninus ⁊ Tartarus amnis.Et ſuperiori parte montes ꝓximi moncauerio vbi pede montium incipit.

Montiuagus pe.cor.qui per montes vagatur. Montigena in monte genitus.

Monſtrũ a monſtrando dictum eſt ꝙ aliq̃d ſignificãdo demõſtret.Ci.de natura deorũ.Mõſtra p̃ditiones ⁊ p̃ſentiões rerũ futurarũ q̃d aliud declarãt niſi hoĩbus ea q̃ futura ſũt portẽdi p̃dici.ex quo illa oñta mõſtra portẽta ꝓdigia dñr.Uirtũ polyphemũ vnoculũ mõſtrũ horrẽdũ.ĩgẽs appellauit.Et ſic q̃cq̃d ẽ nã deforme hͦ ẽ p̃ter naturã:aut deficit:aut excedit mõſtrũ ⁊ res mõſtroſa ẽ.Ter.in Eu.Quid iſtuc nã monſtri fuit.Do.Monſtrũ ẽ oẽ ꝯ naturã.ſi igit̃.Eunuchus ẽ ⁊ vitauit virginẽ cõtra rerũ naturã factũ ẽ. Oſtentũ ꝙ oſtẽdat ⁊ ĩ corpore qñqꝫ ſicut martyres qñqꝫ aĩo ſicut Slon qui iſatuatus eſt ob amorẽ fęminarum.qñqꝫ ẽt in rebus.Et hij oẽs vt oſtẽtui ⁊ exẽplo eſſent alijs.Sal.in Jug.Sꝫ qm̃ eo natus ſuꝫ vt Jugurthę ſcelerũ oñtui eſſem. Qñqꝫ mõſtrũ ponitur pro monſtratione:vt apud Uirg.Monſtra deum refero.

Monſtruus.a.um.⁊ monſtruoſus a.um. Luc.lib. j. monſtruoſiqꝫ hominum partus.

Monſtrificus q̃ mõſtra dicẽdo vel faciendo demonſtrat.Ply. Inuẽta in his ⁊ rõ ĩſerẽdi mõſtrificis hoĩum ingenijs.

Monſtruo as. oñdo declaro. quaſi ꝓ mõſtro do. Ter. in adel. Scio vbi ſit.verũ hodie nunq̃ꝫ monſtrabo. huius cõpoſita ſunt commõſtro demonſtro ⁊ premonſtro.

Mopſopia:attica regio a mopſopo rege ſic dcã vt auctor ẽ ſtra.

Mora expectatio:temporis dilatio Plau.Cui mora ſemper obfuit:diligentia profuit.

Morula diminutiuũ.Aug.lib.xj.cõ. Quero qm̃ dies d̃r non tm̃ morula ſolis ſup terrã:ſcdm̃ qͦ aliud eſt dies:aliud nox.

Moror aris.expeto.Plau. Nil.moror iſtas magnas dotes dapſiles.hoc ẽ nihil curo: nõ expecto Et morari ẽ d̃tiere retardare.Quinti.q̃d me adhuc pr̃ retines:q̃d moraris abeũtem Pla.in epi. Innumera nihil ego te moror.i.differo vl̃ expectare facio. Itẽ morari mãere. Hie.q̃ꝫto ſtudio ⁊ amore oñderim vt pariter ĩ heremo moraremur. Itẽ hęrere dubitare Uir.Quidue moror ſi vno oẽs ordine habetis achiuos.Et ĩ his ſignificationibus hꝫ ꝑſonã cor.morari vͦo p̃ma ꝓ.ſignificat inſanire.qͦ oñdit Sue.ſcribẽs ſolitũ eẽ dicere Nerone dixiſſe claudiũ inter hoĩes morari.nam gręci μωρον ſtultũ vocãt ⁊ fatuũ:videbat̃ dicere claudiũ deſijſſe manẽ ⁊ viuere inter hoĩes cũ intelligi eũ deſijſſe ꝑ mortẽ delirare ⁊ deſipere q̃ viuꝰ delirauerat.ſic. Plau.ĩ Tri.Amor mores hoĩum moros ⁊ moroſos efficit. Cõpoſita a moror ſũt cõmoror qͦ ẽ maneo ⁊ firmaꝫ habitatõeꝫ hẽo. Lac.lib.vij.cuius poſteri cũ diutius ĩ ęgypto cõmorãtes ĩ magnã ꝯſequẽtẽ creuiſſent Ambro. vͦo de ſcis geruaſio ⁊ prothaſio. poſuit ꝓ abſtinere ceſſare vt inq̃t.hortor vos ⁊ moneo vt a deoꝝ nr̃oꝝ iniurijs cõmorãtes:ad ĩmolãdũ eis deuoti ſtudeatis ĩſiſtere demoror.immoror morã traho. Lac.li.ij.Sꝫ vereor ne ſi fuero ĩ ꝓpoſitione reꝝ ꝯriarũ diutius ĩmoratꝰ.remoror.Et hñt pe.cor

Morus arbor:morũ fructus.a mora.i.tarditate vt quidam putant. Nã poſtrema oĩum arborũ morus floret:ꝑꝑ quod prudentiſſima arbor d̃r qꝛ ledi ſe a frigore non ſinit. Sũt tamẽ qui a greco id noĩs deriuent μαυρον enĩꝫ nigrũ d̃r.Mora quoqꝫ ĩ rubis ſũt:ſꝫ multũ ab his dr̃ia. Col.lib. iij. de primo morũ ab idibus febrũa.vſqꝫ ĩ ęq̃noctiũ vernale recte ſeres.

Moratus q̄ bonis moribus p̄ditus ē. Plau. ī aul. Dū mihi morata veniat dotata ē ſatis. Ter. ī ecy. Sꝫ q̄d mulieris vxorem hn̄s: aut q̄bꝰ moratā moribus. Et eſt participiuꝫ ſine verbo.

Morigeror moregero obſequor ⁊ q̄ſi ad alterius volūtatē mores transformo. Terē. in adel. Si adoleſcēti eēs morigeratꝰ.

Moriger pe. cor. obediens.

Moralis ad morē ptinēs. Vn̄ ſcīa moralis q̄ de moribꝰ tractat

Moros grece latine ſtultus. Plau. in Tri. Amor mores hoīum moros ⁊ moroſos efficit. vn̄ p annomīationem mores mori dicuntur ſtulti ⁊ fatui. vnde moriones nominantur.

Moriones ſtulti. Augu. ad Hiero. Quidam tante ſunt fatuitatis vt non multum a peccatoribus differant quos moriones vulgo vocant.

Moroſus curioſus diligēſqꝫ q̄ nimis exacte oīa fieri expoſcit. porphyrio. Ille eſt moroſus q̄ multoꝝ moꝝ iter ſe ꝯrioꝝ eſt vn̄ ſenectus moroſa. Auctor Seneca eſt Moroſum genus iracundie eſſe delicatum. Nam qn̄ res pene nulla aīo hoīs cuncta faſtidientis ſatiſfacit: ea pprie moroſitas. Ci. li. de ora. Uſqꝫ adeo moroſi ſumus vt nobis non ſatiſfaciat ipſe demoſthenes. Sue. de Ceſare circa corporis curam moroſior vt non ſolum tonderetur diligenter ſed etiam velleretur. Et a more deſcendit cuius prima producitur.

Morologus pe. cor. qui in ſermone moroſus. i. moleſtus eſt. vnde ⁊ ſermones huiuſmodi dicūtur morologi. Plau. nec moleſtum eſſe. nec ſermonibus morologis vti.

Morbus eſt habitus cuiuſcūqꝫ corporis ꝯ naturā q̄ vſum eius faciat deteriorē alias in toto corpore: alias in parte accidere ſolet. Totius corporis morbꝰ ē veluti phthiſis ⁊ febris. partis aūt veluti cecitas aut pedis debilitas. Et apud iuriſconſultos ſcriptū ē morbū ⁊ vitiuꝫ diſtare q morbus tēporalis ſit ībecillitas ⁊ ſanari queat. Vitiū ppetuū īpedimētū. Ci. lib. iiii. tuſ. ait morbū eē totiꝰ corporis corruptionē veluti febris eſt. Vitiuꝫ cū partes corporis inter ſe diſſident. Ex quo prauitas membrorum diſtortio deformitas morbi in anima dicuntur vitia inueterata ⁊ dura vt eſt auaritia ambitio.

Morbidus a. um. qd̄ ē morbo īfectū. Idē ſignificat morboſus.

Morbificus a. um. quod morbum infert.

Mordeo mordes momordi ⁊ morſi ſum. Luc. Exhibuit primꝰ chalybē frenoſqꝫ momordit. Plau. in Trige. Ni fugiſſeꝫ inquit mediū credo pmorſiſſet. Eſt aūt mordere dentibus ledere. p trāſlationē vō ſignificat detrahere pūgere. Ci. Apio. neqꝫ nō me tn̄ aliquid quo mō ea tuear que mihi tuenda ſūt. Cōpoſita ſūt admordeo valde mordeo. Virgi. lib. ij. Geor. Duriqꝫ venenum dentis ⁊ admorſo ſignata ī ſtirpe cicatrix. Cōmordeo ſimul mordeo Demordeo morſu decerpo. Immordeo morſuꝫ īfigo. Obmordeo circum mordeo. Premordeo: anī mordeo. Remordeo crucio ſolicito. Virg. Quando hec te cura remordet. Proprie tamē remordere ē illū a quo quis ē morſus mordere. Lac. li. vj. Sꝫ q: ipſe caninā facūdiā ſicut Saluſtius ab Apio dictum refert exercuit: voluit hominem canino modo viuere vt remordeat laceſſitus.

Morſus a. ū. pticipiū. Ply. Dat̄ morſis a rabioſo ne rabidi fiāt

Morſus us. nomē mō p dentiū leſione: mō p maledicentia ponitur ⁊ morſus eſt q̄ grece dr̄ ſcōma. quoniā figuratus ē Sepe enim fraude vel vrbanitate tegitur: vt aliud ſonet: aliud intelligat. Idem ſignificat morſio.

Morſiuncula diminutiuū paruꝰ morſus. Plau in mili. ꝯpreſſiones arte amātiū ꝯparate teneris labellis: molles morſiūcule

Mordax q̄ mordēdo ledit: vl' q̄ aliis detrahit a q̄ Mordacitas

Mordico as. pe. cor. dolorē affero: perinde ac ſi morſu lederem.

Mordicus pe. cor. aduerbiuꝫ ſignificat mordēdo. Plau. in cur. Manū arripuit mordicus. Idē. iamduduꝫ oportuit naſum ademptum mordicus. Aliqn̄ ſig̃t ſtrictim ⁊ q̄ſi morſu ac dēte. Sue. in Ceſa. ne libelli quos tenebat madefierent paludamentum mordicus trahens ne ſpolio potiretur hoſtis.

Mordicibus p morſibus Plau. Aſini me mordicibus ſcindāt.

Morſicatim. ſignificat mordendo. Var. Sicut pulli incedunt ⁊ in bellis morſicatim ludunt.

Mors a mordēdo vt inq̄t Aug. lib. ꝯ pelagianos: Eius hec ſunt verba: mors priuatio vite eſt nomē tm̄ habēs nō eēntiaꝫ. Et iō deus eius auctor eē dici non pōt. Quicq̄d eñ deū feciſſe dicimus hꝫ eſſentiā. i. ſpēs ē. Eſſentia. n. dr̄ ab eo qd̄ ē. Mors ergo nihil ē niſi nomē recedēte vita ſicut fames: eſcarū defectus ſitis egentia potus Tūbre abſentia lucis. Sterilitas defectus fetus. ſilentiū vocis abſentia. Inopia priuatio facultatū ⁊ ſi qua ſunt alia que rerū priuationē nihil eē niſi nomē inueniunt̄. Opinor nāqꝫ q iō mors hoc vocabulū accepit eo q morſu quodā mō venenoſi ſerpentis. i. diaboli ī paradiſo Adā fuerit īterēptus Tūc. n. ſerpens morſu decepit Adā qn̄ eū p cōcupiſcentiū mordere hoc ē edere ſuaſit illicita. Et vt dixi ppterea mors quaſi a morſu nomē accepit. vnde dn̄s ī oſee propheta morti minitans dicit. Ero mors tua o mors ero morſus tuus īferne. ſūt q̄ mortē ab emerita iā vita: hoc eſt iā acta ⁊ abſoluta noīatā velint: ⁊ mortuos q̄ſi emeritos appellatos q ad mortali hac militia abſoluti q̄ſi veterani q̄etiorē iam ſtatum ſint adepti. Alij a greco trahunt. hoc eſt ab μορος qd̄ ſortē partē mortemqꝫ ſignificat. moros āt: ab μεϱειμ deſcendit. quo verbo partiri ac ſeparare ſignificat. naꝫ qd̄ aliud eſt mors q̄ꝫ aīe a corpe ſeparatio. platonici diffiniūt mortē ſic αϑάνατος ες ι νψυχης και σωματος Διαχυσις hoc ē mors ē aīe corporiſqꝫ diſſolutio. Mors etiam dea a gētibus putata ē: q̄ mortis potēs ē. hāc Cice. mortis ⁊ herebi filiā fuiſſe ſcribit. Sta. In ſcopulis mors ſeua ſedet. Declinaturqꝫ ī plr̄ hoc nomē mors. Aug. lib. j. ci. dei. Multi multarū mortiū feda varietate cōſumpti ſunt. Et iterū ī eodē. Cū āt vnicuiqꝫ mortaliū ſub quotidianis vite huius caſibus innumerabiles mortes quodā modo continentur.

Morior eris. ⁊ iris quarti ordinis. Oui. li. iiij. Me. at ſtrepitum mortemqꝫ timēs cupiduſqꝫ moriri. ſig̃t mori vita diſcedere Cuius ptm̄ eſt mortuus. Unde Aug. li. xiij ci. dei. nō īportune neqꝫ incōgrue arbitror dicere ⁊ ſi nō hūana induſtria iudicio fortaſſe diuino: vt hoc verbū qd̄ ē morit̄ in latīa līgua nec grāmatici declinare potuerint ea regula q̄ cetera talia ꝺclinant̄. nāqꝫ ab eo qd̄ ē orit̄ ſit verbū pt̄i tp̄is ortus eſt. ⁊ ſi qua ſilia ſūt q̄ p pt̄i tp̄is pticipia declinant̄. Ab eo vō qd̄ eſt morit̄ ſi q̄ramus p̄teriti tp̄is v̄bū rn̄deri ſolet mortuus ē. u. littera gemīata: ſic. n. dr̄ mortuus q̄ō fatuus arduus carduꝰ cōſpicuus ⁊ ſi q̄ ſimilia q̄ nō ſūt pt̄i tp̄is ſed qm̄ noīa ſūt ſine tpe declinant̄. Illud vō quaſi vt declinet̄ quod declinari nō poteſt pro pticipio p̄teriti temporis ponit̄ nomē. Conueniēter ergo factū eſt vt quemadmodū id qd̄ ſig̃t non poteſt agēdo ita ipſum verbum non poſſet loquendo declinari. Compoſita huius verbi ſunt Commorior ſimul morior: vt illud Et ſi oportuerit me commori tibi non te negabo: Demorior Emorior. Intermorior. ⁊ premorior.

Mortuū mare dicitur q: nihil viuum gignit. Lacus eſt ſyrie ī prouincia pentapoli qui nihil p̄ter bitumen gignit nihil ī eo graue ſubmergitur. Iō Aſphaltus vocatur q oīa in eo tuta ſint grece ασφαλτος tutamen dicitur.

Mortalis qui morbi ſubiectus eſt Cuius contrarium eſt Immortalis: vt deus immortalis.

Mortuale qd̄ ad mortuos ptinet. Plau. ī aſi. Hec ſūt non nuge nō. n. mortualia. vn̄ Emortualis dies ī quo q̄s ē mortuus. ſicut natalis ī quo q̄s natus ē. Idē Certū ē mihi hūc emortualē facere ex natali die: mortualia ēt dn̄r q̄ mortua ſunt.

Mortifers. a. um. pe. cor. quod mortem affert. Col. li. vij. Eſt ēt mortiferus ſerpentis ictus.

Morticinum. pe. pro. exangue corruptū morticinā carnem dicimus aīalium q̄ nō ſunt immactata ſed per ſe mortua. Ply. ſola hec auis in eo gn̄e morticinā carnem nō attingit. Var. morticine ouis non potiunt̄ veſci carne morticini Claui dn̄r pedum q veluti morticina caro ſit.

Mortariū: vas in quo res q̄ reſoluende ſūt piſtillo terūt̄. Plau. in aul. Cultrū ſecuriꝫ piſtillū mortariū q̄ vtēda vaſa ſemper vicini rogant. Cuius diminutiuum eſt mortarioluꝫ. Hiero. in numeris. ponent cum eo thuribula mortariola cyathos ⁊ crateres ad vina fundenda. Eſt ⁊ mortariū lacus ⁊ conceptaculum in quo calx ſiue Intrita ſubigitur ſeruaturue: que

loca ẽt plebi hodie mortaria appellãt vt ẽ apd̃ Ply.li.xxxvj

Morphoſis.pe.pro.latine dicitur mutatio. Jnde morphera in firmitas q̃ colorẽ mutat. ⁊ metamorphoſis tranſmutatio.

Morotis ⁊ moroſis per delirium ⁊ inſania: quotiẽſcũqȝ ex ſomnifico grauamine reſipiſcentia non datur ad mentẽ. hec enĩ non modo memoriam ſed vſum quoqȝ rõnis intercipit.

Moſes.is.⁊ moſi ſicut Achiles is.achilli nomẽ iclyti iudeorum ducis. Juue. Tradidit arcano qd̃cunqȝ volumĩe moſes arator. Nõ hec ieiunia mores ↄdidit. Et iterpoſito y.pſilo. moyſes dr̃ qd̃ hr̃ ĩ freq̃ntiori vſu. ſeduli⁹. quid ꝙ ⁊ heliã ⁊ clarꝫ videre moyſeȝ. ſcri. Joſeph⁹ ex euẽtu rex ĩpoſitũ fuiſſe nomẽ.i. ex aq̃ ſaluatus eo ꝙ de flumine ſit ſaluatus. Moy. egyptij aquã dñt: ſes vo ſaluatus. Dicit̃ ⁊ Moſeus Moyſeuſqȝ.

Mos moris eſt vite inſtitutũ ↄſuetudine firmatũ. Var. ait morẽ eſſe inſtitutũ aĩ qd̃ ſequi debeat ↄſuetudo. Interdũ ſumitur ꝓ cõſuetudine approbata q̃ habet̃ ꝓ lege. Interdũ ĩ malũ. Nã ⁊ boni ⁊ mali mores dñr. Plau.in tri.morb⁹ bonos inuaſit mores q̃ dum egrotant inter mortui mores mali quaſi herba irrigua ſuccreuerunt. Hinc fit Moratus. moralis morigeratus ⁊ diminutiuum moſillus paruus mos.

Moſſini.populi aſie verſus ſeptẽtrionẽ: qui vt. Pompo. lib. j. refert turres ligneas ſubeunt notis corpus oẽ perſignant ꝓ patulo veſcuntur promiſcue concũbunt ⁊ palam reges deligunt: vinculiſqȝ arctiſſima cuſtodia tenent.

Moueo.es.moui.motũ.note ſignificationis. Ceſar. Poſtero die caſtra ex eo loco mouẽt ꝑ trãſlationẽ Mouere ponit̃ ꝓ excludere. Cic.li.iij.offi. Quid ergo nõne nocet q̃ quodã q̃ſi veneno ꝑficeat vt veros heredes moueat.in eorũ locũ ſuccedat: mouere aĩuȝ ẽ inducere allicere. Vir.li.iij. Ge. Nõ vmbre altorꝫ nemorꝫ nõ mollia pñt prata mouere aĩuȝ. Ser. mouere aĩuȝ ĩ ſuũ deſideriuȝ illicere. mouere tragedias ſig̃t verbis atrocẽ ⁊ indignã efficere: q̃le ẽ opus tragicorũ de rebus atrocib⁹ ſꝑ meſtiſqȝ loq̃ntiũ: ſicut e ↄtrario Comedias agere ꝓ ridicule ac dicacit̃ loq̃. Cõpoſita hui⁹ verbi ſunt. Amoueo Admoueo q̃ ſũt ↄtraria. Vide in dictione Amoueo. Cõmoueo demoueo diuerſe ſiue diuiſiȝ moueo Ter. i adel. Caue nũc oculos a meis oculis quoqȝ dimoueas tuos Lac. lib. vij. cũ diſceſſis fluctibus ⁊ ĩ vtrãqȝ ꝑtẽ dimotis ꝑ ſiccũ ppl̃s graderẽt. Emoueo extra moueo Jdẽ li.iiij. hoĩumqȝ mẽtes emotas ⁊ malis in curſibus furiatas ĩ ſenſus priſtinos reponebat. Promoueo vehemẽter vltra moueo ꝓ lõgo vltra eo Ter.in an. Eho tu ĩpudẽs nõ ſat habes ꝙ tibi dieculã adeo quãtũ huic ꝓmoueo nuptias.i.prolongo. Permoueo valde moueo. Sal.in Jug. Exiſtimãs atherbalẽ dolore ꝑmotum iniurias ſuas vindicaturũ manu demoueo deorſuȝ moueo. Liui.li. vj. Quãtũqȝ romana ſe inuexit acies tãtũ hoſtes gradu demoti. Remoueo alieno diſcedo tollo. Lactan.li. iij. Ab eiuſmodi q̃õnibus ſe remouit. Liui.li.ij. Hunc tu inq̃t Lucij Tarq̃nij remoue metũ.i.aufer. Cic. Catoni Si q̃ſq̃ȝ fuit vnq̃ȝ remotus.ab iani laude ⁊ ſermonibus vulgi.ego profecto is ſuȝ.i.alienatus. Jdẽ Tironi Accepimus cõdictiões: ſed ita vt remoueat p̃ſidia ex his locis q̃ occupauit.i.alio mittat. ſemoueo ſeorſuȝ moueo. Aug.li.vj.cõ. ſtatimqȝ cognitũ manu app̃hẽſa ſemouit a turbis. Sũmoueo.claȝ ſiue ſubtus. vel a lõge moueo. Col.li.j. Cũ liceat vel cauere ne talis p̃ficeat̃ negocio: aut iaȝ p̃poſitus vt ſũmoueat̃.curare. Jdẽ.lib.v. Fructuſqȝ ſũmotus a terra munus putreſcit.i.de longe poſitus.

Moto.as.frequentatiuũ. Vir. Siue ſub incertas zephyris motantibus vmbras: ſiue antro potius.

Motabilis qui frequenter mouẽt. Hiero. in Gñ. Creauit deus oẽm aĩaȝ viuentem atqȝ motabilem.

Motus.a.um.ꝑticipiũ. Virg. Sed motos p̃ſtat cõponere fluct⁹ motus.us.ipſa motio vñ fit Terremotus.

Motiuus.a.um.qd̃ mouẽt ⁊ nõ ꝑmanet. Do. in expoſitiõe Andrie. A re nihil eſt propriũ. A ꝑſona cuiqȝ propriuȝ perpetuũ non temporale ac motiuum.

Motacilla: auis q̃ ſꝑ mouet caudã. vulgo. Coda tremula dicit̃.

Mox aduerbiũ ſig̃t ſtatim. Ter. in phor. Excepto q̃ȝ mox veniat. Jtẽ ſig̃t paulopoſt. vel poſtea. Cice.li.j.de ora. Veruȝ illa mox: nũc de ipſa exercitatione quod ſentias querimus.

Mucor: lanugo q̃ diutino ſitu cõtrahit̃. queadmodum in pane carne aliiſqȝ hmõi fieri videmus.

Mucidus.a.um.pe.cor.qd̃ mucorẽ hoc ẽ muſaȝ.hȝ Juue. Neqȝ enĩ oĩa ſuſtinet vnq̃ȝ mucida cerulei panis cõſumere fruſta.

Muceo.es.mucui.mucidus ſum a quo muceſco. mucidus fio. Ply.li.xviij. Jterũqȝ ex porrigi in ſole ſuper lintea qd̃ niſi ſeſtinato ꝑagat̃ lurido colore muceſcere. Cato.de re ruſ. vim ſingule vrne dabunt̃ qd̃ neqȝ aceat neqȝ muceat.

Mucc⁹ nariũ humiditas ⁊ craſſior pituita. Catul. mucc⁹ ⁊ mala pituita naſi. hic muccoſus. q̃ ẽ mucco plen⁹ vl̃ a mucco leſus

Mucro ꝓp̃e cuſpis ⁊ acumẽ enſis.ac telorꝫ. Apul. Circulatorẽꝫ aſpexi eq̃ſtrẽ ſpathã ꝑacutã ĩfeſto mucrone duoraſſe. Sen. ad Lucil. Gladiũ bonũ dices nõ cui deaurat⁹ baltheus: nec cui vagina gẽmis diſtinguit̃: ſȝ cui ad ſecãdũ ſubtilis ẽ acies ⁊ mucro munimẽtũ oẽ ruptur⁹. Jmprop̃e ponit̃ ꝓ enſe. Hic mucronatus.a.um.qd̃ ẽ acutũ: ⁊ ad mucronis ſpẽȝ formatũ

Mugil. ⁊ mugillis.pe.cor.gñs piſcis capito ſi. Greci a capite cephalon appellãt q̃ oĩuȝ piſciũ ſquãmis ĩtectorꝫ velociſſim⁹ ẽ adeo vt trãſuerſa nauigia ĩteriȝ ſuꝑnatet. Huius natura eſſe fert̃ ꝙ abſcõdito in metu capite totuȝ ſe ocultari exiſtimat.

Maginor.penul.cor.murmuro. Lucil. muginamur: mollimur ſubducimur.

Magius cognomẽ romani cuiuſdam a freq̃ẽti murmuratõe. A quo mugiola porta cui ipſe aliq̃ñ p̃fuit noĩata eſt.

Mugonia porta rome: a mugitu: ꝙ ꝑ eã venale pecus intraret Hec ⁊ Trigonia appellata eſt hoc eſt trium angulorum.

Mugio.is.mugiui vel mugij.itũ factitiũ verbũ a voce boũ. vñ mugitus.pe.ꝓ.ipſa vox. Liui.li.j. Jnde cũ acte boues q̃dam ad deſideriũ vt ſit relictarꝫ mugiſſent. Vir. mugituſqȝ boũ. A mugitus ſimilitudine venti quoqȝ ⁊ tonitrua aliq̃ñ mugire dñr. Lac.li.vij. Cur emicẽt fulgura: tonitura mugiãt. huius cõpoſita ſũt. Admugio: qd̃ ẽ iuxta: vel poſt mugio. Claud.li. iij. Oĩb⁹ admugijt quocũqȝ it. Jmmugio ĩtus vel valde mugio. Vir.li.iij. Cur viſqȝ ĩmugijt etna cauernis. Remugio reſona. Jdẽ.li.iij.ge. Et vox aſcẽſu nemorꝫ ĩgeminata remugit

Mulgo.as.palã facio. Plau.in Ciſt. pro puella ſeruulus neq̃ȝ q̃ dñm mulgat atqȝ villicum. huius cõpoſita ſunt Dimulgo ⁊ promulgo de quibus alibi.

Mulgeo.es.ſi vel xi.mulſum ⁊ mulctuȝ. Priſci. mulgeo quoqȝ mulſi facit: q̃ȝuis differentie cã quidã mulxi ꝓtulerũt: qr mlceo quoqȝ mulſi facit. Eſt aũt mulgere lac e mãmis exp̃mere. Vir.li.iij.geor. Qui ſurgente die mulſere horiſqȝ diurnis nocte p̃munt. Transfert̃ tñ ad alia. Eius cõpoſita ſũt emulgeo. Col.li.viij. Sȝ priuſq̃ȝ hoc fiat exiguũ emulgẽdũ ẽ Ter. in phor. ꝑ trãſlationẽ dixit. Emulſi argẽto ſenẽ qd̃ ẽ ſine labore ſuſtuli. Jmmulgeo intus mulgeo. Ply. Fabuloſum arbitror de ſtrigibus vbera eas infantiũ labris immulgere.

Mulctra.e.ipſum lac mulctũ: ſeu emunctio: aut vas ĩ quo mulget̃. Vir.li.iij.ge. Hinc largi copia lactis q̃ȝ magis exhauſto ſpumauerit vbere mulctra. Leta magis p̃ſſis manebũt vbera mãmis. Col.lib.viij. Sed mulctra cuȝ eſt repleta lacte nõ ſine tempore aliquo dȝ eſſe.

Mulctrũ.idem quod mulctra. Hor.in epo. Jllic iniuſſe veniunt ad mulctra capelle.

Mulctrale ſimiliter vas in quo mulgentur aĩalia. Vir. in geor. Jmplebunt mulctralia vacce.

Mulceo.es.ſi.ſuȝ.⁊ ctũ. Priſ. mulſi. ſuȝ. ⁊ ctũ. vñ Ci. in ↄtẽtione metelli. ꝑml̃ſa atqȝ recreata. Var. ĩ ſaty. Capite ꝑmulſo. Sal. li.iiij.hiſto. De ĩlenita iaȝ ira poſtero die liberalib⁹ verbis ꝑmulcti ſũt. Eſt aũt mulcere lenire mollire blãdire mitigare dulcẽ facere. vngere delectare polire. Vir. Et mulcere dedit fluctus: ⁊ tollere vẽto. Hier. Et ſermone ↄpoſito aurẽ populi mulſerint q̃cq̃d dixerint hꝰ legẽ dei. putãt. i. delectauerint. Hui⁹ ↄpoſita ſũt Demulceo. ꝑmulceo ꝑfecte mulceo. Cic. li. iij. ad Her. Nã ledũt̃ arterie ſi anq̃ȝ vox bñ ꝑmulſa ẽ: acri labore ↄpellet̃. i. mollificata. Gel.li.j. Nihil adeo ĩcõgrediẽdis hoſtibus atqȝ in p̃ncipijs p̃liorum ad ſalutẽ virtutẽqȝ apti⁹ rati q̃ȝ ſi permulcti ſonis mitioribus nõ ĩmodice ferocirent.